

af Krisen, der foreløbig har paakaldt størst Opmærksomhed. Der blev allerede i forrige Rigsdagssamling gennemført visse Foranstaltninger — Statstilskud til Kommunerne, Rentenedsættelser og Statshjælp til Akkordordninger —, hvis Formaal var at mildne Krisens Virkninger. Uden Hensyn til den oprindelige Aarsag til de særlig betydende Vanskeligheder, som en Del af Landejendommenes Besiddere maa kæmpe imod, har Ministeriet, da Krisen, om end med Svingninger, fortsatte, arbejdet paa Forslag til saadanne midlertidige Hjælpeforanstaltninger, der kunde mildne Vilkaarene væsentligt.

Ministeriet har paa Foranledning af Landbo- og Husmandsforeningerne optaget Forhandlinger med Repræsentanter for disse Organisationer og har i disse Forhandlinger søgt Tilslutning til Principperne i de Kriseforslag, som nu vil komme til Behandling. Forhandlingerne førte ikke til almindelig Enighed med Landbrugets Repræsentanter, men de nævnte Forslag fik dog Tilslutning fra de danske Husmandsforeninger og senere ogsaa fra en anden Sammenslutning, væsentlig af større Ejendommens Besiddere, der havde søgt Forhandling med Ministeriet.

Da saaledes Repræsentanter for det store Flertal af Landmænd har tiltraadt Ministeriets Kriseplan, vil denne blive fremsat for Rigsdagen, og Samlingen paabegyndes tidligere end sædvanligt, for at der kan blive fornøden Tid til Forhandling om denne Sag, uden at det almindelige Rigsdagsarbejde vil gribe forstyrrende ind i denne Forhandling, og saaledes at Kriselovene, hvis Rigsdagen vil vedtage dem, kan yde Landmændene den planlagte betydelige Støtte allerede i Oktober Kvartal.

Da det imidlertid kan befrygtes, at Krisen kan blive af længere Varighed, vil det ikke være tilstrækkeligt at beskæftige sig med de Foranstaltninger, der kan mildne Vilkaarene i den nærmeste Tid; der maa ogsaa planlægges saadanne Foranstaltninger, som kan tjene til Sikring imod Virkningerne af fremtidige Kriser.

Man vil derfor lade iværksætte en Overvejelse angaaende Foranstaltninger, der i Fremtiden kan sikre Besidderne af danske Landejendomme en fuldt selvstændig Stilling. Navnlig maa det blive Genstand for Overvejelse, om der kan findes Midler, som kan hindre Overkapitaliseringen og dens skadelige Følger, samt om det er muligt at tilvejebringe et Værn, saaledes som det er sket i forskellige andre Forhold, og hvorved Landejendommenes Besiddere kan opnaa en saadan Modstandskraft under Konjunktursvingninger og Kriser, som nu savnes.

Ministeriet maa i øvrigt anse det for en Selvfølge, at Samfundet i videst mulig Udstrækning ogsaa søger at raade Bod paa andre Følger af Verdenskrisen end de, der har bredt sig over Landbruget. Bestræbelserne for at skaffe Arbejde vil blive fortsat, og det betydelige Antal Medborgere, der under de i flere Aar herskende Vanskeligheder er blevet udsat for ekstraordinær, langvarig Arbejdsløshed, maa have en rimelig Hjælp for ikke at blive henviste til Fattigvæsenet eller paa anden Maade at virke som en tung Byrde paa en Del af Landets Kommuner.

Overfor den med den økonomiske Depression følgende ringere Skatteevne har Ministeriet planlagt en saa stor Nedgang i Statsudgifterne, som maa anses for mulig og forsvarlig, og man vil fremdeles følge Udviklingen af de økonomiske Forhold baade i Staten og i Kommunerne. Rigsdagen, som nu samles, vil i første Række møde de her berørte Spørgsmaal og vil naturligvis i høj Grad samle Opmærksomheden om de nævnte vigtige Opgaver samt om Tilvejebringelse af de til Krisens Bekæmpelse nødvendige Midler. I øvrigt vil naturligvis de i de seneste Dage indtraadte Begivenheder paa Valutaomraadet ogsaa komme til at øve Indflydelse. Der er i den Anledning truffet visse Foranstaltninger, og man maa nøje følge den videre Udvikling, og saa-